stefan 32:Layout 2 04/06/2015 05:37 PM Page 1

"Copiii sunt mâinile cu ajutorul cărora atingem cerurile."
*(**Henry Ward Beecher**)*

Actualitatea DĂNĂȘEANĂ

Publicaţie lunară de informare, opinie şi atitudine

Aprilie-Mai 2015 anul 4 numărul 35-36 *GRATUIT*

Frumoasă eşti, copilărie!

Ziua Eroilor

Biserica Ortodoxă Română sărbătoreşte la Înălţarea Domnului şi ziua de pomenire a eroilor neamului românesc. Pomenirea eroilor la praznicul Înălţării Domnului a fost hotărâtă de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în anul 1920.

amănunte în pag. 6

Şcolile Daneş-Seleuş-locul I la ONSS

În data de 4 Aprilie 2015, s-a desfăşurat etapa judeţeană a O.N.S.S. (Olimpiada Naţională a Sporturilor Şcolare)-fotbal în mediul rural, în localitatea Ruşii Munţi, judeţul Mureş.

amănunte în pag. 3

Hai la horă-n sat

După slujirea Sfintei Liturghii cu cerurile deschise, prin care mulţumirea încărcată de recunoştinţă a poporului lui Dumnezeu s-a ridicat ca Jertfă bine primită dinaintea scaunului slavei dumnezeieşti şi s-a pogorât harul Sfântului Duh, creştinii din Criş s-au înfrăţit într-un joc cuminte, nepătimaş, plin de voioşie...

amănunte în pagina 12

stefan 32:Layout 2 04/06/2015 05:35 PM Page 2

Păzit de echipaje ale Jandarmeriei şi ofiţeri S.P.P.

Din Stuttgart, Maria Diana Popescu

Paraliteratură din aria grafomaniei, a mecanicii şi electrodinamicii cuantice, literatură de partid, adicătelea, cultură mediocră şi tristă, la Bookfest, cultură cu aroma manipulării, „Primul pas" a fost păzit de mai multe echipaje ale Jandarmeriei, de „badiguarzi" şi ofiţeri S.P.P. Bookfestierea „operelor alese" sub semnătura mult iubitului şi stimatului preşedinte nu comportă comentarii pozitive, cînd nimic nu ai a spune într-o carte la, la, la şi tra, la, la, vîndută la supra preţ, cu 30 de lei - un alt gen de „meditaţii", care să justificate alt gen de „case". Ce face preşedintele Iohannis cu banii din vînzarea cărţilor? Probabil, ceea ce a făcut şi cu banii din meditaţii! Cum e posibil să vînzi maculatură propagandistică, apă de ploaie tulbure, la un preţ umflat? Spre deosebire de ediţia precedentă a „Bucfest", cînd la fel ca mirosul de mici la grătar, aproape 4.000 de oameni au fost atraşi de euforia infantilă a unei semnături prezidenţiale pe bani, de data aceasta, Editura Curtea Veche, mergînd pe prognosticuri hazardante, a luat o ţeapă pe cinste. Cu chiu, cu vai, la stand pentru „Primul pas" s-au aliniat la autograf aproximativ 300 de admiratori. Ceilalţi scriitori au devenit scunzi şi de nereperat pentru că preşedintele a monopolizat tîrgul de carte cu paşi neinspiraţi, prin insistenta şi ostentativa prezenţă a presei în ringul său. Reamintesc, faimoasa scriitoare de origine germană, Anna Seghers editează în anul 1955 o carte exact cu acelaşi titlu, „Primul Pas". Vine, aşadar, fireasca întrebare: cui aparţine dreptul de proprietate intelectuală asupra titlului? Cine a fost mai întîi? Oul sau găina? Seghers sau Iohannis? Asta, apropo de moda plagiatului.

Aceste trei piese de lux vor fi ataşate la dosar cînd va veni momentul

În numai cîteva luni, preşedintele a înscris pe agendă o frumoasă reuşită: decepţionarea celor care l-au votat. Singurele lucruri grele ale preşedintelui pot fi baxurile de cărţi şi ţinuta de mii de euro a „primei doamne", căreia preşedintele îi tot prezintă scuze publice pentru că l-a suportat, prezentînd-o ca pe o biată victimă, supusă tevaturii scenice în timpul campaniei prezidenţiale. Prima doamnă visa cu ochii deschişi, cînd credea că avea sub tălpi doar petale de trandafiri! Ca să se revanşeze faţă de ea şi să-i netezească orgoliul rănit, preşedintele o duce în excursii prin lumea largă, după cum se ivesc ocaziile. Punînd totul în balanţă - comportament, bun simţ şi ţinută - Maria Băsescu a fost o măicuţă de mînăstire faţă de Carmen Iohannis. Ziariştii de casă tot încearcă să o poleiască, cînd nu e cazul, dar prima doamnă se poleieşte singură cu ţinute neadecvate statutului său, la preţuri exorbitante, în timp ce majoritatea românilor se încalţă şi se îmbracă de la second hand. Pentru ţinuta de la tîrgul de carte Carmen Iohannis a cheltuit peste o sută optzeci de mii de lei vechi. Croitorul Alexandru Ciucu, mă rog, „dizainerul", cum le place croitorilor capitalişti să se autointituleze, i-a făcut rochia care costă între 1.300 şi 3.000 de €. Sandalele, din creaţiile casei de modă Salvatore Ferragamo - 750 de € şi piesa de rezistenţă - poşeta, tot o creaţie Ferragamo, a costat 1.190 de €. Aceste trei piese de lux vor fi ataşate la dosar cînd va veni momentul. Elena Udrea a dat cu subsemnata pentru geanta de 50 000 de € şi alte piese de lux, iar acum stă cuminte la domiciliu. Oare vor fi decontate precum cremele, uleiurile cosmetice şi parfumurile comandate de Mihai Răzvan Ungureanu pe vremea cînd era „prim"? Pentru o ţinută la acest preţ, preşedintele ar trebui să vîndă cam şase-şapte mii de cărţi. Cuplul prezidenţial îşi imaginează că prezenţa lor în ţinute extrem de costisitoare îi mîngîie pe cetăţenii României, împovăraţi de cel mai scăzut nivel de trai din Europa. Acest lucru, dar şi altele, mă fac să cred că familia Iohannis este preocupată doar de binele lor. Carmen Iohannis ar trebui să poarte ce-i stă mai bine unei femei la 55 de ani, rochii peste genunchi, elegante prin simplitatea croielii şi a bunului gust, nu rochii de puştoaică întîrziată.

Bucfestul" a gravitat nepermis de mult şi exagerat propagandistic în jurul lui Klaus Iohannis

Oare ce anume l-a aruncat pe preşedintele Ţării în vîltoarea scrisului? Cine îl povăţuieşte strîmb să sară pîrleazul canoanelor literare, înainte de a fi învăţat cîte ceva despre „meseria de scriitor"? Normal ar fi fost ca Iohannis, „ajutat" de pana super-ideilor scriitoriceşti, să scrie despre modul în care va redresa pas cu pas România, nu cum şi-a asfaltat naveta de la Sibiu la fotoliul de la Cotroceni şi retur. Redăm cu sfiiciune şi interes major o frază profundă din cartea „Primul pas", care îi va fascina pe toţi gînditorii lumii: Citătm: „Dacă naivitatea înseamnă să ţii la nişte valori sau să crezi în buna credinţa a oamenilor din jurul tău, atunci dacă ne pierdem naivitatea nu mai avem chiar nicio şansă de a trăi într-o lume mai bună." O cugetare fantastică de genul însemnărilor de licean! Mult timp i-a trebuit, cred, „magistrului" să ajungă la ea! „Sîntem ceea ce ne aducem aminte", spune un adagio stănescian. Iohannis ţine minte din copilărie că nu trebuie să fie un preşedinte oarecare şi, avînd curajul, pîrghiile şi sprijinul unei edituri, îşi adjudecă zgomotos paşaportul de intrare şi şedere în cetatea literelor cu două cărţi insipide, inodore, incolore. Ne aflăm într-o perioadă cînd, indiferent de calitate, manuscrisele sînt nişte perfuzii de viaţă în mîinile editorilor. Almintere, cartea „Primul pas" la fel ca şi prima, conturează iluzia de scriitor a preşedintelui, caz similar unui adolescent epatant, care vrea să fie mai „mare" decît e, amăgindu-se că a găsit secretul unui gen literar cu totul personal, care în mod firesc ar trebui să fie predominanta acumulărilor, a cunoaşterii prin studiu literar. Cu o astfel de carte, tapetată cu frazări întortocheate şi naive, „Bucfestul" a gravitat nepermis de mult şi exagerat propagandistic în jurul lui Klaus Iohannis, încurajînd promovarea subculturii şi a cărţilor de calitate îndoielnică. Dacă altă dată Bucfestul era sărbătoarea scriitorilor şi a cărţilor îndreptăţite să supravieţuiască (pe atunci nu se vorbea „romgleza" şi purta denumire românească: tîrg de carte), această ediţie a „Bucfest" a fost dublu confiscată: o dată, de preşedintele Ţării, care, în goana după statutul de scriitor, a blocat tîrgul în sine şi, doi, de mass-media, ca subiect pentru umplerea spaţiului de emisie şi de tipar.

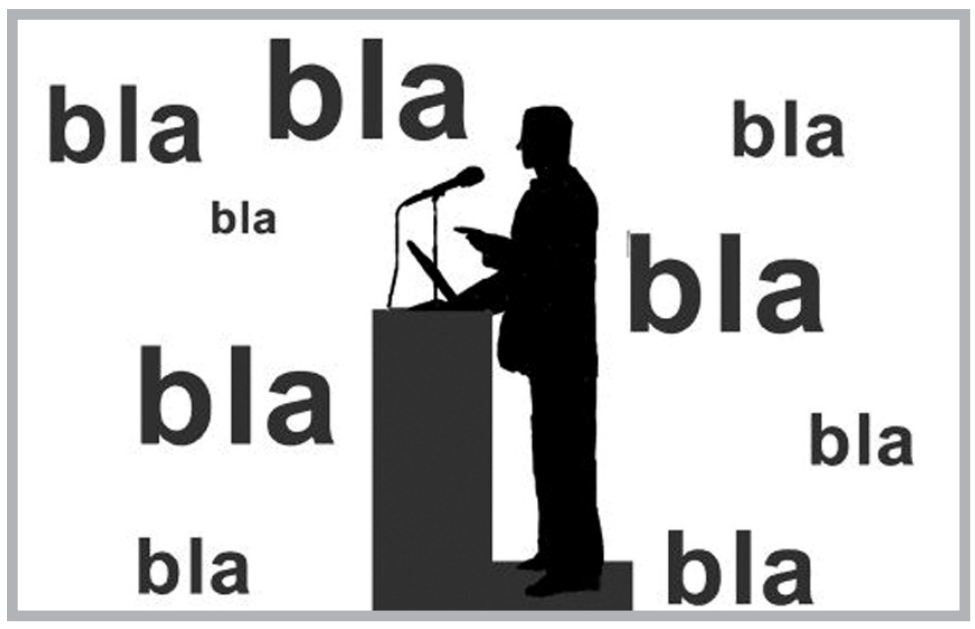

Redactor şef: Ştefan Costea. **Senior editor:** Mircea Răchită. **Redactori:** Cristiana Cristea, Lucia Bichiş, Andrada Mare, Daniela Niste, Daniela Suciu, Marius Iosif, Marius Moldovan, Doina Medeşan, Viorica Secetă, Ioan Medeşan, Cristina Mosora, Viorica Crucin, Maria Mureşan, Nicolae David, Bădică Nicola, Ileana Costea, Elena Moldovan, Laura Stoica, Minodora Răileanu, Maria Diaconu, Alin Pora, Nicolae Tudor Cristea, Brigitte Păcală, Elena Oprea, Demirel Herman, Dorinel Bichiş, Andreea Neag. **Corespondenţi:** Ştefăniţă Regman, Maria Diana Popescu, Horia Constantin Alupului Rus, Valentin Bălănescu, Virgil Lazăr, Chivuţa Trif, Sebastian Anghel. **Foto**: Aurel Ioan Murar. **Tehnoredactare:** Ştefan Costea.

Actualitatea DĂNĂŞEANĂ

actualitatea.danaseana@yahoo.com
Telefon: 0762 393 445
ISSN 2285 – 1291 ISSN-L = 285 – 1291
Publicaţie editată de SC Antora Tip SRL

Târnava TV Târnava TV
Urmăriţi emisiunea de folclor
„Gospodărie şi tradiţie"
pe „Târnava TV" Sighişoara!
În fiecare **sâmbătă** (orele 19:00), **duminică** (orele 11:30 şi 13:00) şi **luni** (orele 11:00). Această emisiune vă este oferită de:
Asociaţia Cultural-Folclorică **„Ţara Cântecelor Mele"**.
Vizionare plăcută!
Târnava TV Târnava TV

stefan 32:Layout 2 03/06/2015 03:04 PM Page 3

Grupurile folclorice „Flori de nalbă" din Daneş şi „Fetele de la Criş" în activitate

Duminică 24 mai 2015, Grupul folcloric de femei „Flori de nalbă" din Daneş şi „Fetele de la Criş" au prezente la Biertan în cadrul proiectului „Cooperare pentru Promovarea Patrimoniului Cultural" iniţiat de GAL Dealurile Târnavelor împreună cu partenerii GAL Podişul Mediaşului şi GAL Microregiunea Hârtibaciu. Evenimentul de duminică a început cu parada portului popular apoi pe scena din mijlocul comunei Biertan au susţinut momente artistice următorii: „Căluşarii de la Biertan", Grupul folcloric „Târnava" de la Vânători, Ansamblul folcloric „Jucătorul" din Chirpăr, Ansamblul folcloric „Florile Visei" Şeica Mare, Ansamblul „Tanzgruppe Schasburg" aparţinând de Forumului German Sighişoara, Ansamblul folcloric „Fetele de la Criş", Ansamblul folcloric „Plaiuri ardelene" Sighişoara, Ansamblul folcloric „Doina Dârlosului", Grupul Vocal „Nadeşul dintre Târnave" din Nadeş, Ansamblul folcloric „Cununa Blăjelului", Ansamblul de dansatori „Asul de treflă" Vânători, Grupul vocal folcloric „Târnava Mare" din Ţopa, Grupul vocal folcloric „Flori de nalbă" din Daneş, precum şi soliştii de muzică populară Lorena Filipescu, Andrei Stanciu, Cristina Costea, ş.a.

Tot în cadrul proiectului a fost organizat un Târg de produse şi meşteşuguri locale la care au participat peste 20 de producători şi meşteşugari locali, dar şi din teritoriul cuprins de cele trei Gal-uri. Sâmbătă 23 mai 2015, între orele 11.00-13.00 s-a desfăşurat o conferinţă pe tema patrimoniului cultural: „Conservarea arhitecturii locale - soluţie pentru dezvoltarea rurală", iar de la ora 15.00 a avut loc un recital de orgă la Biserica Evanghelică fortificată din Biertan.

***

La acest eveniment am reuşit să schimb câteva cuvinte cu Raluca Taropa, membră a Ansamblului folcloric „Fetele de la Criş", fete care au impresionat publicul cu două cântece şi cu o jiană. Raluca ne-a făcut o scurtă prezentare a fetelor: ***„Suntem un grup de 12 fete, toate din satul Criş, comuna Daneş. Împreună cu colegele mele de ansamblu Mădălina Taropa, Alina Băluţ, Denisa Băluţ, Maria Barbu I, Paula Barbu, Maria Barbu II, Teodora Barbu, Iulia Barbu, Adam Alisa, Adina Roşca şi Lavinia Gal am pregătit mai multe cântece populare din zona noastră, iar pentru alegerea lor am fost îndrumate de domnul învăţător Ştefan Costea. Dansurile noastre sunt inspirate din dansurile unor ansambluri profesioniste, în special ale Ansamblul folcloic „Junilor Sibiului" şi unele mişcări***

sunt improvizate chiar de noi... Suntem la început deocamdată, dar vrem să pregătim şi alte dansuri pe viitor."

Este bine să facem cunoscut că vârsta fetelor este cuprinsă între 7 ani şi 23 de ani, fapt care nu le împiedică să formeze un grup omogen, bine pregătit şi care ar putea să participe şi la concursuri, atâta timp cât vor avea susţinere financiară.

Dragi cititori, copiii sunt averea poporului român în care trebuie să investim. Lor suntem obligaţi să le transmitem dragostea de glia strămună, de portul popular, dragostea de cântecele şi dansurile noastre populare. Cineva spunea că: „Nu văd România de astăzi ca pe o moştenire de la părinţii noştri, ci ca pe o ţară pe care am luat-o cu împrumut de la copiii noştri."

Felicităm cele două grupuri care aduc cinste comunei noastre prin păstrarea tradiţiilor strămune.

***

Grupul folcloric de femei „Flori de nalbă" din Daneş a mai participat şi în data de 9 mai 2015 la Dumbrăveni la evenimentul „Tradiţii în Podişul Mediaşului", organizat tot de GAL Podisul Mediaşului, în parteneriat cu GAL Dealurile Târnavelor şi GAL Microregiunea Hărtibaciu, în cadrul proiectului „Cooperare pentru Promovarea Patrimoniului Cultural", finanţat prin Măsura 421, LEADER – PNDR 2007-2013. Comuna Daneş face parte din Asociaţia „Grupul de Acţiune Locală Dealurile Târnavelor" care deserveşte şi se suprapune cu teritoriul cunoscut şi sub denumirea de „Târnava Mare". GAL Dealurile Târnavelor este un parteneriat public-privat constituit în anul 2007 conform abordării LEADER, la iniţiativa actorilor locali şi ca o consecinţă a numeroaselor întruniri, seminarii şi grupuri de lucru. GAL Dealurile Târnavelor deserveşte un teritoriu rural cu o populaţie de 27.435 locuitori (conform INSE 2002), fiind constituit din 8 comune şi 35 de organizaţii partenere. Cele 8 comune membre, care formează la ora actuală teritoriul acoperă porţiuni din 2 judeţe învecinate: comunele Biertan şi Laslea din jud. Sibiu şi comunele: Daneş, Nadeş, Albeşti, Apold, Vânători şi Saschiz din jud. Mureş.

Lucia Bichiş

Şcolile Daneş-Seleuş-locul I la Olimpiada Naţională a Sporturilor Şcolare (fotbal în mediul rural)

În data de 4 Aprilie 2015, s-a desfăşurat etapa judeţeană a O.N.S.S. (Olimpiada Naţională a Sporturilor Şcolare)-fotbal în mediul rural, în localitatea Ruşii Munţi, judeţul Mureş. Au participat patru echipe din judeţ, la această fază judeţeană, printre acestea regăsindu-se şi echipa Şcolilor Daneş-Seleuş, echipă condusă de profesor Medrea Petru Mircea. Echipa noastră s-a clasat pe locul I, calificându-se pentru etapa interjudeţeană. Din echipă au făcut parte următorii elevi: Oneţ Rareş, Moldovan Casian, Stîngaciu Petru Andrei, Toni Dragoş, Valchizan Sergiu, Schuster Daniel Victor, Crîşmariu Fabian, Boldijar Andrei Gheorghe, Ioji Adrian, Stoica Dragoş Andrei şi Aparascăi Ionuţ, plus cei trei elevi-aghiotanţi ai profesorului antrenor: Varga Cosmin, Oşan Alex şi Moldovan Daniel. Felicitări băieţi şi mult succes pe mai departe!

stefan 32:Layout 2 03/06/2015 03:48 PM Page 4

Petre Ţuţea: *„Am stat 13 ani în temniță pentru un popor de idioți”*

Petre Ţuţea a fost un român anapoda. Comunist convins, „dumirit” la legionarism, pentru a muri în 1991 sub steagul galben al Partidului Naţional Liberal. Adulat în anii ’90, apoi disprețuit pentru dogmatismul său de şuetă, azi e pretutindeni pe Facebook cu citatele sale celebre şi cu fesul de noapte pe cap.

Petre Ţuţea a fost un român anapoda. Comunist convins, „dumirit” la legionarism, pentru a muri în 1991 sub steagul galben al Partidului Naţional Liberal. Adulat în anii ’90, apoi disprețuit pentru dogmatismul său de şuetă, azi e pretutindeni cu citatele sale celebre şi cu fesul de noapte pe cap.

Petre Ţuţea se naşte la 6 octombrie 1902, în satul Botenii de Muşcel, (județul Argeş). Urmează liceul la Câmpulung Muscel, şi la Cluj. Tot la Cluj face şi Facultatea de Drept, unde îşi ia titlul de doctor în ştiințe juridice. În perioada studenției devine un comunist convins şi scrie la revista “Stânga”.

Lucrează la Ministerul Economiei Naționale şi este trimis în mai multe călătorii diplomatice: Berlin, Budapesta şi Moscova. Intră apoi într-un cerc select de intelectuali: Mircea Eliade, Emil Cioran, Eugen Ionescu, Constantin Noica şi alții. Colaborează la revista “Cuvântul” a lui Nae Ionescu. Influența acestor personalități ale culturii româneşti îi va marca viața. Ţuţea trece de la stânga la dreapta, devenind legionar. În cadrul Guvernului Național-Legionar, Petre Ţuţea a îndeplinit funcția de Director în Ministerul Economiei Naționale. Între 1940 şi 1944 a fost Şef de secție în Ministerul Războiului, iar între anii 1944-1948 a fost Director de studii în Ministerul Economiei Naționale.

După cel de-al Doilea Război Mondial este anchetat cinci ani în stare de arest, fiind condamnat definitiv în 1956. În cei 13 ani de temniță trece prin închisorile Malmaison, Aiud, Jilava şi Ocnele Mari. După gratii ține adevărate predici cu paralele între Platon şi Hristos, între păgânism şi creştinism. *“Constantin Noica mi-a povestit că în închisoare, la un interogatoriu care se prelungea peste măsură, anchetatorul a sfârşit prin a proclama răstit, cu titlu de avertisment: «Ascultă, eu l-am anchetat şi pe Ţuţea!» Era pentru el o dovadă de extremă competență, o încununare profesională de tipul doctoratului, o probă supremă. Călăul se legitima prin* anvergura victimei”, nota, în 1990, Andrei Pleşu.

Filozofie în Cişmigiu

Ţuţea a fost eliberat din închisoare în 1964, cu sănătatea şubrezită. Cu greu şi-a găsit o garsonieră la etajul opt al unui bloc de lângă parcul Cişmigiu, din Bucureşti. În parc practica un tip de activitate didactică precum vechii filozofi greci: se plimba cu tinerii pe alei, învățându-i diferența dintre lumina soarelui în amurg şi la răsărit, între prostie şi spirit, între necredință şi credință. A publicat articole (majoritatea sub pseudonim) în revistele de cultură şi a supraviețuit datorită meselor gratuite de la cantina Uniunii Scriitorilor. În tot acest timp a fost supravegheat în permanență de Securitate şi i s-a înscenat o delincvență, fiind arestat în holul unui hotel, sub învinuirea de speculă, nedovedită.

După decembrie 1989, cunoaşte o popularitate fulminantă. Primeşte în garsoniera sa zeci de ziarişti, iar în lumea culturală începe să se vorbească despre un nou curent: ţuţismul. Marian Munteanu, liderul Golaniadei din 1990, se declară un discipol al lui Ţuţea.

Petre Ţuţea publică mai multe cărți, dar talentul lui nu e acela de scriitor, ci de orator. Astfel, Ţuţea a rămas celebru cu o culegere de vorbe memorabile.

Ţuţea moare la 3 decembrie 1991, dimineața. Avea 89 de ani. Este dus de la Bucureşti la Boteniul natal cu o maşină care transporta morcovi. Înmormântarea are loc în ziua Sfîntului Nicolae, drumul spre locul de veci făcîndu-l într-un car tras de boi. Cei prezenți la înmormântare susțin că nici măcar nu erau boi. Erau vaci.

De la stânga la dreapta şi apoi la centru

„Eram un prost – avea să declare Ţuţea la bătrânețe – la vârsta la care Eminescu scria «Luceafărul», eu jucam țurca marxistă”. Petre Ţuţea a fost un tânăr de stânga. Preluase o butadă a unui filozof francez: “Cine, la 20 de ani, nu este de stânga, nu are suflet! Cine, la 40, mai este de stânga, acela este imbecil!”. Trecerea lui Ţuţea la legionarism s-a petrecut în Germania. Acolo s-a întâlnit cu Nae Ionescu înfocat teoretician al dreptei româneşti din perioada interbelică. "Te-ai dumirit şi tu, Petreche", i-a spus Nae Ionescu. Ţuţea a trecut astfel de la ateism la ortodoxism.

El a rămas în memoria multor români cu o comparație între creştinism şi ateism: “O babă murdară pe picioare, care sta în fața icoanei Maicii Domnului în biserică, față de un laureat al premiului Nobel ateu - baba e om, iar laureatul premiului Nobel e dihor. Iar ca ateu, ăsta moare aşa, dihor”.

”Nu mă tem de moarte. Mă tem de însingurare. Eu, care am fost prezent la toate tragediile şi victoriile acestei țări, mă simt ca un par în mijlocul furtunii. Singura nădejde este că, om cum sunt, Dumnezeu mă iubeşte şi aşa…” ***(Petre Ţuţea)***

Sursa: historia.ro

Petre Ţuţea- *Cugetări memorabile*

Acum, mai la bătrînețe, pot să spun că fără Dumnezeu şi fără nemurire nu există adevăr.

Nu am fost şi nu sînt antisemit, pentru că ar însemna să fiu anticreştin. Pentru că, să fim cinstiți, Cristos nu e din Fălticeni.

O babă murdară pe picioare, care stă în fața icoanei Maicii Domnului în biserică, față de un laureat al premiului Nobel ateu – baba e om, iar laureatul premiului Nobel e dihor. Iar ca ateu, ăsta moare aşa, dihor.

Eu cînd discut cu un ateu e ca şi cum aş discuta cu uşa. Între un credincios şi un necredincios, nu există nici o legătură. Ăla e mort, sufleteşte mort, iar celălalt e viu şi între un viu şi un mort nu există nici o legătură. Credinciosul creştin e viu.

Eu nu detest burghezia. Eu m-am lămurit că un om care vrea să fie bogat nu este un păcătos. Spunea odată un preot bătrîn: Circulă o zicală că banul e ochiul dracului. Eu nu-l concep ca ochiul dracului, eu îl concep ca pe o scară dublă. Dacă-l posezi, indiferent în ce cantități, şi te mişti în sus binefăcător pe scară, nu mai e ochiul dracului. Iar dacă cobori, atunci te duci cu el în infern, prin vicii, prin lăcomie şi prin toate imperfecțiile legate de orgoliu şi de pofta de stăpîn.

Există o carte a unui savant american care încearcă să motiveze ştiințific Biblia. Asta e o prostie. Biblia are nevoie de ştiință cum am eu nevoie de Securitate.

Ştii unde poți căpăta definiția omului? – te întreb. În templu. În biserică. Acolo eşti comparat cu Dumnezeu, fiindcă exprimi chipul şi asemănarea Lui. Dacă Biserica ar dispărea din istorie, istoria n-ar mai avea oameni. Ar dispărea şi omul.

Comuniştii au vrut să ne facă fericiți cu forța:bă, să fiți fericiți, că vă ia mama dracului! Adică să mănînci bine, să bei bine, să dormi bine şi la loc comanda!

N-ar trebui să se vorbească aşa mult despre democrație. Eu, în materie de democrație, nu am nici o părere personală. Mă bizui pe doi gînditori clasici. Pe Platon şi pe Aristotel. Platon susține că sînt trei forme de guvernămînt degenerate:tirania, oligarhia şi democrația. Aristotel spune că democrația este sistemul în care face fiecare ce vrea. Şi eu am spus: după cum se vede.

Eu nu sînt democrat. Am asemănat democrația cu jigodia la cîine: nu scapă decît cei care sînt tari.

Eu sînt democrat numai dintr-un singur motiv: din respect față de poporul român. Şi pînă la urmă mi-am modificat poziția: nu sînt democrat, sînt demofil, iubitor de popor.

Eu cred că omul e făcut de Dumnezeu şi cred că Dumnezeu n-a instalat nici un drac în el. Nu pot să spun că Dumnezeu a făcut un om purtător de drac. Dacă omul e făptura lui Dumnezeu, dracul intră ocolit acolo, nu intră cu voia Lui.

În fața lui Dumnezeu, geniul e văr primar cu idiotul.

Egalitatea e cel mai mare duşman al libertății.

Principiul egalității, pe care-l vehiculează democrații din lume, funcționează în mod real numai în religie, fiindcă numai religia creştină consideră oamenii egali în fața lui Dumnezeu.lipseşte este îndrăzneala.

Singurii oameni care nu pot fi suspectați că se înfioară în fața morții sînt sfinții.

Cînd va dispărea ultimul țăran din lume – la toate popoarele, vreau să spun – va dispărea şi ultimul om din specia om. Şi atunci or să apară maimuțe cu haine.

Țăranul este omul absolut.

stefan 32:Layout 2 04/06/2015 01:44 PM Page 5

A păşit spre veşnicie, prin poarta mormântului,

Învățătorul Gheorghe Costea din Criş

A văzut lumina zilei în 4 mai 1951, pe mirificele plaiuri ale Munților Apuseni, sus, aproape de cer, în satul Trifeşti, comuna Horea, jud. Alba, din părinții Gheorghe şi Ana. Provenea dintr-o familie nobilă, încununată cu trei băieți şi o fată. După absolvirea şcolii primare din Trifeşti, tânărul Gheorghe urmează gimnaziul din satul învecinat Mătişeşti, apoi cursurile Liceului Pedagogic din Abrud, pe care le absolvă în anul 1971 ca şef de promoție. Cariera didactică o începe ca învățător în satul natal, Trifeşti. Urmează stagiul militar, iar la un an după lăsarea la vatră se căsătoreşte cu Ileana Neag, aleasa inimii încă din anii de liceu, pe care o aşteptă să-şi finalizeze studiile de pedagogie. În 1976 Dumnezeu le binecuvântează căsnicia cu primul copil, Ştefan, iar în anul 1985, Ştefania, cel de-al doilea copil îi întregeşte bucuria de părinte. Cu o familie atât de frumoasă nu-i uită pe ceilalți copii, care-l aşteptau în fiecare dimineață în băncile şcolii, dornici să mai întorcă, împreună cu domnul învățător, o filă din abecedar sau să treacă cu o lecție mai departe la matematică. Se dedică întru totul şi fără nici o rezervă misiunii de dascăl, fapt observat şi apreciat în anul 1987 prin conferirea Diplomei de Învățător Evidențiat pe județul Alba.

În anul 1991, destinul îi croieşte o nouă cale - în 14 aprilie părăseşte cărările de munte ale lui Horea şi vine pe valea Târnavei Mari, în satul Criş, jud. Mureş, însoțit de întreaga familie. Aici preia catedra de învățător la şcoala din sat, unde va profesa alături de soția sa, până în anul 2014 când se pensionează. Dacă unui plugar, mîinile-i sunt brăzdate de crăpături ce grăiesc de truda zilnică din ogor, unui dascăl inima îi e brăzdată de părțile din care a luat răsadul învățăturii şi l-a răsădit în grădinile sufletelor atâtor generații de elevi pe care i-a pregătit spre rodire în viață. Aparent sobru şi autoritar, ascundea înlăuntru o fire veselă ce şi-o trăda mai ales atunci când cânta la vioară, iar autoritatea o împletea cu dragostea. În 13 aprilie 2015, a doua zi de Paşti, Dumnezeu îl cheamă la cer de pe patul spitalului, scurtându-i suferința şi deschizându-i uşile raiului în Săptămâna Luminată. O mare mulțime de creştini s-au adunat la căpătâiul celui adormit ca să-l vegheze, să se roage şi să-l conducă pe ultimul drum pământesc. Flancat de patru drapele purtate de patru foşti elevi îmbrăcați în straie populare, însoțit de colegi (cadre didactice), prieteni, consăteni şi preoții comunei Daneş - Pr. Dăngulea Vichente din Daneş, Pr. David Nicolae din Seleuş, Pr. Marius Moldovan din Criş, în frunte cu Protopopul Sighişoarei Pr. Dan Ovidiu - trupul neînsuflețit a fost aşezat spre odihnă în cimitirul parohial Criş. Lasă în urmă ca nişte brațe întinse peste timp, pe cei doi copii şi soția în grija lor, copii ce-i vor duce mai departe zestrea sufletească lăsată moştenire şi care sunt chemați să o iconomisească în felul în care cinstea şi cinstirea tatălui să fie repurtată peste anii ce vor urma. Ştefan a luat de mult timp în urmă paşii tatălui, prin cariera de dascăl ce şi-a însuşit-o, iar clipa plecării din lume a tatălui, l-a găsit pe fiu pe baricadele luptei de recuperare a tradițiilor strămoşeşti în satul românesc şi cultivarea lor în suflete tinere, la hora satului Criş.

Foştii elevi de altădată, astăzi tineri cu familii şi copii, cât şi cadrele didactice cu elevii Şcolii Generale din Criş, îşi exprimă recunoştința pentru activitatea rodnică depusă şi, împreună cu toți sătenii, îi aduc un ultim omagiu.

Preot paroh, Marius Moldovan

Fiecare om pe lângă care trecem este o minune irepetabilă

– Dacă încerc să cunosc un om în întregime, simt că înnebunesc. Parcă totuşi trebuie păstrată o oarecare distanță între oameni şi trebuie acceptat fiecare aşa cum este. Cum să porți neputința împreună cu el, să suferi împreună cu el?

– Păi, sigur că înnebuneşti dacă vrei să-l cunoşti în întregime. De exemplu, dacă am fi pe malul mării şi am dori să băgăm marea în poşetă, n-am înnebuni? Am înnebuni! Nu putem cunoaşte pe nimeni în întregime, nici pe noi, nici pe cel din fața noastră, pentru că omul este o mare taină. Şi tocmai asta îl face întreg. Omul din fața mea nu mai e întreg, e ciopârțit, devine pentru mine o caricatură când cred că-l cunosc: *„A... ştiu eu ce-i poate capul, ştiu eu...”*. Nu ştim nimic! Ştim ce a făcut ieri sau ce a făcut alaltăieri sau ce poate să facă într-o situație anume. Dar nu-l cunosc.

Şi a-l accepta în întregime înseamnă să-l acceptăm cu ceea ce nu cunoaştem. Şi nu numai cu ce nu cunoaştem pentru că nu e manifestat, ci cu ce va fi. Gândiți-vă că Mântuitorul îi spune Sfântului Petru: *„Piei înapoia mea, satano!”*. După ce-i spusese că îi dă cheile Împărației. Şi te întrebi: *„Ce, Dumnezeu nu ştia ce-o să zică Sfântul la cinci minute după ce a zis că va întemeia Biserica pe mărturisirea lui? Şi că de la Tatăl este ceea ce a zis?”*. Ba ştia. Şi, cu adevărat, Mântuitorul a întemeiat Biserica pe mărturia Sfântului Petru, acel Sfânt Petru care a fost apostolul Lui, care L-a propovăduit în toată lumea. Şi nu acel Petru care s-a speriat că va suferi Învățătorul lui şi i-a zis: *„Să nu-ți fie Ție una ca asta”*.

Aşa să facem şi noi cu neputințele aproapelui. Să nu ne fie frică să-i spunem un cuvânt sever sau să-l certăm. Gândiți-vă ce cuvânt aspru i-a spus Mântuitorul Apostolului Lui: *„Piei înapoia Mea, satano!”*. Asta nu înseamnă să ne drăcuim acum toată ziua. Dar să nu ne fie teamă de ceea ce facem în vâltoarea iubirii noastre sau a neputințelor noastre în relațiile dintre noi. Suntem în mare păcat în fața lui Dumnezeu dacă credem că asta e tot, dacă nu-l vedem pe om întreg, adică cum îl vom vedea la Înviere. Deodată să te opreşti să vezi: cum o să fie el, cum o să fie ea în ziua Învierii. Şi totul se schimbă atunci, chiar dacă acum nu vrea să audă de Înviere.

(Monahia Siluana Vlad, Deschide cerul cu lucrul mărunt, Editura Doxologia, Iaşi, 2013, pp. 106-108)

stefan 32:Layout 2 04/06/2015 01:38 PM Page 6

Ziua Eroilor

Înălţarea Domnului (Ziua Eroilor) s-a sărbătorit pe 21 mai, fiind nimerită, în acest an, şi sărbătoarea Sf. Constantin şi Elena. Înălţarea lui Hristos la ceruri este sărbătorită la 40 de zile de la Învierea Domnului (Sfintele Paşti).

Aşa după cum o mărturisesc Evangheliile: *"Şi i-a dus afară până spre Betania şi, ridicându-Şi mâinile, i-a binecuvântat. Şi pe când îi binecuvânta, S-a despărţit de ei şi S-a înălţat la cer. Iar ei, închinându-se Lui, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare. Şi erau în toată vremea în templu, lăudând şi binecuvântând pe Dumnezeu"*. (Luca cap. 24; 50-53). Prin Înălţare, Hristos Dumnezeu iese din lume, pregătind totodată venirea Duhului Sfânt (de Rusalii). El a dorit ca ucenicii să fie martori la Înălţarea Sa pentru ca întreaga lume să cunoască prin ei că S-a Înălţat la cer cu trupul transfigurat prin Înviere. Biserica Ortodoxă Română sărbătoreşte la Înălţarea Domnului şi ziua de pomenire a eroilor neamului românesc. Pomenirea eroilor la praznicul Înălţării Domnului a fost hotărâtă de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în anul 1920. Această decizie a fost consfinţită ca Zi a Eroilor şi sărbătoare naţională bisericească prin hotărârile Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din 1999 şi 2001. Totodată, Legea 379/2003 privind regimul mormintelor şi operelor comemorative de război a proclamat cea de-a patruzecea zi de la Sfintele Paşti, sărbătoarea Înălţării Mântuitorului Iisus Hristos - Ziua Eroilor, ca sărbătoare naţională.

Pe 21 mai, anul acesta, de sărbătoarea Înălţării Domnului, Ziua Eroilor şi Sf. Constantin şi Elena, după Sfânta Liturghie, la Daneş şi în alte localităţi au fost oficiate slujbe de pomenire a eroilor neamului. La ora 12.00, clopotele tuturor locaşurilor de cult ortodoxe au fost trase, în semn de recunoştinţă faţă de eroii care s-au jertfit pentru neam, credinţă şi ţară. În mod obişnuit, în Biserica Ortodoxă Română, la fiecare Sfântă Liturghie, sunt pomeniţi eroii, ostaşii şi luptătorii români din toate timpurile şi din toate locurile, care s-au jertfit pe câmpurile de luptă, în lagăre şi în închisori pentru apărarea patriei şi a credinţei strămoşeşti, pentru întregirea neamului, libertatea şi demnitatea poporului român.

Această mare sărbătoare a fost marcată în comuna Daneş conform tradiţiei de ani buni încoace, obicei împământenit de actualul edil al comunei. Astfel, manifestarea a fost sărbătorită pe parcursul întregii zile, evenimentul constituindu-se într-o adevărată sărbătoare câmpenească. Marcarea acestei zile a început la ora 11.00, când în faţa Primăriei, invitaţi, oficialităţi, locuitori ai comunei, îmbrăcaţi în porturi populare, s-au adunat pentru o scurtă slujbă de pomenire a eroilor martiri. De la Troiţa din faţa Primăriei, alaiul format din copii de la şcoală, adulţi, membrii celor 2 grupuri vocale, acompaniaţi de Orchestra "Ţara Cântecelor Mele", pe ritmuri de cântece patriotice, s-a îndreptat către Troiţa din Parcul Central, unde a avut loc un parastas pentru eroii din Daneş care s-au jertfit pentru identitatea naţională a poporului român. După acest moment au urmat depuneri de coroane. Acest eveniment este marcat aici în fiecare an într-un mod aparte faţă de alte comune. Elevii Şcolii Generale „Cornel Regman" au susţinut un frumos program artistic, urmat de Grupurile vocale „Stejarul" şi „Flori de Nalbă". Au mai evoluat pe scenă solişti de muzică populară din zonă, precum şi Orchestra "Ţara Cântecelor Mele", compusă din majoritatea cântăreţilor din Sighişoara şi din zonă.

CSP

1 iunie-Ziua Internaţională a Copilului

Ziua Copilului este o sărbătoare care ne îndeamnă să ne minunăm şi să ne bucurăm de fiecare zi şi clipă a vieţii, precum cei mici. Să sarbatorim alături de copiii, nepoţii, fraţii

CRISTINA GANGAL

MIHAI LUPU

sau vecinii noştri şi să ne lasăm inspiraţi de bucuria lucrurilor simple sau … să nu uităm de copilul din noi. Aşadar, această zi este un bun prilej pentru a uita de toate grijile, de a ne aminti de „cea mai frumoasă iluzie" … copilăria.

1 Iunie, Ziua Internaţională a Copilului trebuie să însemne multe bucurii pentru copii, baloane colorate, jucării, dulciuri, hăinuţe noi, jocuri şi distracţii în parcuri, prietenii noi, generozitate, dragoste, inocenţă, puritate, duioşie, pictură, dansuri, plimbări, desene pe asfalt, filme, urări, felicitări.

Ziua Copilului a fost menţionată prima dată la **Geneva**, la **Conferinţa Mondială pentru Protejarea şi Bunăstarea Copiilor** în **august 1925**, la care **54 de reprezentanţi** din diferite ţări au adoptat **Declaraţia pentru Protecţia Copilului**. După această conferinţă, multe guverne au introdus „Ziua Copilului".

Copiii nu trebuie să fie neglijaţi niciodată, căci ei sunt cei care ne fac de multe ori ziua mai bună şi pentru care ajungem la un moment dat să trăim. De ziua lor aceştia merită o atenţie deosebită pentru a şti că au anumite drepturi şi că sunt importanţi.

CRISTINA IOJI

stefan 32:Layout 2 04/06/2015 01:38 PM Page 7

Sunt eu, COPILUL! Același dintotdeauna dar, în vremurile de acum, mai grăbit să trăiesc, mai grăbit să îmbătrânesc, mai grăbit să pot, să știu, să am nimicul la picioare... Privește-mi chipul și spune ce gândesc (o părere...) și, dacă vrei, dă-mi și un nume.

Mulțumesc!

IONUȚ IOJI

Lumina şi

ADINA GLIGOR

FLAVIUS PASCU

culoarea copiilor

ALI PASCU

stefan 32:Layout 2 04/06/2015 12:36 PM Page 8

Noul stadion din Daneş-sub botezul celor trei zile de fotbal

Federaţia Română de Fotbal a demarat întrecerea sportivă a grupelor de juniori B1 -Etapa 1 (zonală) pentru desemnarea câştigătoarei grupei zonale Liga IV-a, la care au mai participat, pe lângă cei din judeţul Mureş, încă trei judeţe. Locul întrecerii nu a fost ales întâmplător, condiţiile deosebite fiind cele care au avut un rol determinat în alegerea stadionului. La acestea se mai adaugă şi echipa tinerilor jucători dănăşeni, ajunsă pe locul I pe judeţ. Toate acestea, coroborate cu propunerea primarului Nicolae Mosora şi a viceprimarului Ioan-Burnete Dorin (o echipă indestructibilă din executivul administraţiei publice locale) au făcut posibilă acceptarea stadionului comunal Daneş.

Terenul de fotbal, gazonul, întreţinerea lui, vestiarul compartimentat, dotat cu tot ceea ce este necesar unor condiţii optime de joc, la adresa dotărilor cât şi al terenului, am auzit numai cuvinte de laudă. La construcţia tribunei şi a noului stadion, pe lângă fondurile guvernamentale alocate, şi-au adus nemijlocit contribuţia cei din primăria acestei

comune. Mai mult de atât, suprafaţa impecabilă de joc, gazonul tuns şi marcat, toată baza sportivă este întreţinută cu profesionalism, putând oricând rivaliza cu orice teren de joc din ţară. La competiţia organizată la Daneş au luat parte câştigătorii grupei juniori B1 judeţeni (născuţi în/după 1 ianuarie 1998) Între echipele desemnate, aflate pe primele locuri, aflându-se Gaz Metan Daneş, FC Csikszereda Miercurea Ciuc (HR), CSM FC Ploieşti şi LPS CSS Suceava.

Rezultatele înregistrate în prima zi, 29 mai, au fost următoarele: Gaz Metan Daneş-FC Csikszereda Miercurea Ciuc 2-0, LPS Suceava – CSM Ploieşti 0-2. A doua zi, respectiv 30 mai, s-au întrecut: FC Csikszereda Miercurea Ciuc – CSM Ploieşti 0-1, AS Gaz Metan Daneş – LPS CSS Suceava 2-0. În a treia zi a confruntărilor sportive s-au întâlnit: LPS Suceava - FC Csikszereda Miercurea Ciuc 1-4 şi CSM FC Ploieşti – AS Gaz Metan Daneş 2-1.

În urma meciurilor jucate, fotbaliştii de la

CSM Ploieşti, antrenaţi de Marcel Catinca, s-au detaşat câştigând turneul şi calificându-se pentru o altă etapă superioară. În perspectivă, vor participa la un turneu final care va desemna echipa câştigătoare. Am luat, cum s-ar zice, la cald, câteva impresii de la antrenori; „Acum când cunoaştem învingătorul, după crisparea de-a lungul atâtor meciuri, ne putem destinde analizând cu discernământ jocurile. La adresa terenului condiţiilor de joc, cazare şi hrană, numai cuvinte de laudă. Nu am sperat că o să găsim asemenea condiţii de joc la nivel de o simplă comună. Suntem bucuroşi că am câştigat meciurile de acasă situându-ne pe locul 1, înaintea echipei Petrolul Ploieşti. Ca palmares, nu am avut decât două înfrângeri şi un meci nul din 22 de meciuri jucate, Ne bucurăm de reuşită. Suntem o echipă nou înfiinţată, de nici patru ani, finanţaţi de Primăria Ploieşti, mulţumiţi din toate punctele de vedere pentru ajutorul, sprijinul care ni se acordă" ne-a declarat Marcel Catinca antrenorul celor de la Ploieşti.

Demn de apreciat la această echipă a fost prezenţa părinţilor pe cele trei zile de turneu, susţinându-şi echipa din tribună cu sfaturi şi strigăte de încurajare, ceea ce le dă un punct în plus părinţilor aflaţi în număr mare la Daneş. La rându-i, echipa Gaz Metan Daneş a fost constituită nici de un an de zile, din jucători din Daneş cât şi jucători de la Clubul Sportiv Sighişoara, care au încetat activitatea la acel club. Potrivit antrenorului Adi Someşan, de la Gaz Metan Daneş, „întotdeauna, ca să creşti, să porţi forma o echipă bine constituită, sperând la rezultate notabile, de regulă trebuie să te bazezi pe copii localnici pentru a putea pune bază pe ei. La nivelul care se cere, pentru a avea rezultate este nevoie de şlefuirea calităţilor, fie ele tehnice cât şi de anduranţă sportivă, printr-o muncă asiduă, încă din faza incipientă a pregătirii jucătorilor, încă din faza pre-junioratului. Deşi, trebuie să recunoaştem, în zona antrenamentelor nu am avut continuitate, întâlnindu-ne de două ori pe săptămână fiind

condiţionaţi de mijlocul de transport, O parte a echipei de fotbal vine de la Sighişoara, iar alta din Daneş. Este nevoie de un mijloc de transport pus la dispoziţie de Primăria Daneş. Până în prezent cheltuielile de transport, de organizare, au fost suportate din bugetul local, ştiind fiind faptul că sunt unele cluburi private la care cotizează jucătorii, ceea ce la Daneş, este exclus. Este de apreciat că există primării care finanţează astfel de activităţi sportive, văzând condiţiile impecabile oferite jocului de fotbal" a concluzionat Adi Someşan. Liga IV-a înseamnă alt ritm, altă participare, cu 34 de jocuri, să te detaşezi în lider e totuşi o performanţă. De remarcat se-

riozitatea pregătirii, prezenţa jucătorilor la antrenamente, după şcoală, care trebuie să primeze altor activităţi, Grupa junioratului este socotită pepinieră pentru jucătorii echipelor mari de fotbal. Un alt intervievat a fost Albi Biro, antrenorul echipei FC Csikszereda Miercurea Ciuc 2. Acesta a avut cuvinte de laudă la adresa condiţiilor foarte bune găsite la Daneş, surprins să vadă un stadion comunal la standarde atât de înalte, spunând printre altele; „în asemenea condiţii, pe un aşa gazon, nu am jucat demult Cert, nivelul de joc intre cele patru echipe din punct de vederea al pregătirii şi dăruirii a fost echilibrat. Este bine că s-a organizat o astfel de întrecere la nivel de federaţie, cu sportivi din garnitura a II-a, în componenţa căreia intră copiii proveniţi din localităţile învecinate Miercurii Ciucului, în condiţiile în care hocheiul preia destul de mulţi tineri jucători din pepiniera clubului, având şi la disciplina fotbal, pe generaţie, nu mai puţin de 30 de copii. De apreciat fair-play-ul de care a dat dovadă publicul spectator, aplaudând la scenă deschisă reuşitele atât ale gazdelor cât şi celor ce au obţinut victoria finală, clasându-i pe ploieşteni pe locul întâi al întrecerii, dorindu-le pe mai departe succes.

V. Luca

stefan 32:Layout 2 04/06/2015 01:13 PM Page 9

Cornel Regman într-o nouă ediție

de Ştefăniță Regman

În cadrul recentului Bookfest care s-a desfăşurat la Bucureşti, Editura Muzeului Literaturii Române a lansat un nou volum de cronici literare semnate de Cornel Regman: Poeți şi prozatori tineri în anii '70-'90. L-am conceput şi alcătuit pornind îndeosebi de la constatarea că întâmpinările făcute de tatăl meu acestor noi promoții de scriitori reprezintă, în mod curios, o parte mai puțin cunoscută a activității criticului. Am observat de asemenea că ele au prilejuit destul de rare comentarii ale confraților.

Răsunetul intervențiilor sale polemice publicate după '65, timp de aproape un deceniu, în cadrul rubricii „Cronica cronicii literare" de la revista Tomis, cărora le-au urmat foarte prizatele comentarii critice din Viața românească, al cărei fidel cronicar a fost ani de-a rândul, va fi constituit una dintre cauzele slăbirii atenției asupra activității ultimelor două decenii de viață ale lui Cornel Regman. Şi aceasta în ciuda faptului că el s-a numărat printre criticii români care nu s-au îndepărtat, indiferent de vremi şi până în ultimul ceas al vieții, de la ceea ce considera un adevărat sacerdoțiu: „explorarea" actualității literare. Între cronica la volumul de versuri Plantații al lui Constant Tonegaru, publicată în anul apariției – 1945 – în Revista Cercului Literar şi cea dedicată, în 1999, celor „şapte regi..." ai nouăzecistului Daniel Bănulescu (e anul la mijlocul căruia criticul moare, la aproape 80 de ani), s-a desfăşurat mai mult de o jumătate de secol de literatură română vie, la care criticul a ținut să fie activ părtaş.

Există însă şi alte motive pentru care „criticele" ultimelor perioade de creație ale autorului - ce-i drept, mai puțin polemice - n-au cunoscut circulația de care ar fi fost firesc să se bucure. Ar fi de amintit adversitățile anilor de înăsprire a dictaturii dinaintea căderii ei, apoi noua situație creată, cu cohorta ei de schimbări atât în ce priveşte condiția creatorului, cât şi a cititorului, ambele părți puse într-o durabilă dificultate de a accede la cărțile sau la publicațiile de calitate (cum era, de pildă, Jurnalul literar, în care Regman şi-a publicat, după 1990, cronicile). Noi vicisitudini, aşadar, care-l fac pe critic să denunțe, la mijlocului deceniului zece, într-un interviu luat de către Liviu Ioan Stoiciu, nici mai mult nici mai puțin decât „asasinarea lentă a culturii române". Iar când îşi priveşte retrospectiv activitatea din acei ani, criticul îi mărturi-seşte poetei Angela Marinescu (într-un alt interviu), nu fără amărăciune: „...o muncă oarecum de sobol, nu prea remarcată, căci cărțile despre care scriam – mai ales de poezie –, într-o epocă de explozie a presei, dar mai ales domi-nată de politologie, memorii, jurnale, «bom- be» editoriale de tot felul – nici ele nu stârneau decât mai rar luareaaminte."

Or, pe măsură ce criticul înaintează în vârstă şi se vede nevoit să facă față unor probleme de sănătate, observăm la el o tot mai pronunțată ațintire a privirilor asupra noutăților cu care vin tinerii autori: „...în loc să-mi văd de treburi care, în viziunea unora, se confundă – pentru domeniul nostru – cu foarte presanta misiune de revizuire a valorilor, iar pentru alții ia înfățişarea necesității de a apăra solidele ierarhizări stabilite în perioada revolută prin revoluție, în tot acest timp eu am căutat şi mai caut pricini de plăcere în lectura tinerilor autori optzeciști şi nouăzeciști", declară Regman într-una dintre ultimele sale intervenții.

Ar fi interesant de examinat acest glissando al criticului spre o analiză mai temeinică a productelor cu care se prezintă autorii iviți după valul anilor '60, aşa cum se dezvăluie el la o examinare a conținutului volumelor sale de cronici şi studii. La acest capitol, Colocvial (1976), al cincilea volum al său, nu cuprinde decât două „piese": prima, din seria de dialoguri cu confratele mai tânăr Al. Protopopescu găzduite de revista Tomis, este intitulată „Semne noi de lirism" şi evaluează poezia unor autori precum Mircea Dinescu, Dan Verona şi Nicolae Ionel (acesta în postura unui foarte interesant debutant); în cealaltă, prilejuită de un concurs de debut, este remarcată Carolina Ilica.

În următorul volum, Explorări în actualitatea imediată, publicat doi ani mai târziu, criticul continuă, ca în precedentul, să-şi desfăşoare comentariile la cărțile unor scriitori care se pot înfățişa deja cu o operă (Ivasiuc, Naum, Doinaş, Sorescu, Preda, Ştefan Bănulescu, Ioan Alexandru ş.a.) şi tot numai în două rânduri îi cercetează pe tineri: o dată în 1975, când face distincții (va vorbi ulterior de „inegalitatea înzestrărilor") între mai mulți poeți echinoxişti, şi cu altă ocazie, în 1977, când unor poeți formați în cadrul aceluiaşi Echinox li-i contrapune pe Mircea Dinescu, Dan Verona şi Dorin Tudoran: „cap de serie" în categoria „spontanilor" este declarat Dinescu. Criticul arată însă că „noua promoție de poeți nu egalează impetuozitatea cu care au pătruns în poezie [...] un Ioan Alexandru, Păunescu, Sorescu, Blandiana" , notând: „S-ar părea că parcurgem o etapă de noi acumulări". Nu prea altfel stau lucrurile în volumul următor, Noi explorări critice, din 1982: aici, Nicolae Prelipceanu este redat generației şaptezeciste din care face parte, este discutat pentru a treia oară Adrian Popescu şi intră în atenția criticului recent afirmații în poezie Felix Sima, Şerban Foarță şi Ioana Crăciunescu, pe lângă tineri prozatori precum Florin Gabrea şi Mircea Săndulescu.

Când însă Regman publică, în 1987, volumul De la imperfect la mai puțin ca perfect, se observă că un loc generos e acordat prozei tinerilor (poezia este însă şi ea reprezentată, prin noi cronici despre Dinu Flămând şi Mircea Dinescu precum şi printr-o recenzie dedicată Gretei Tartler). Mai întâi prin ceea ce a constituit prefața („O şcoală a povestirii româneşti contemporane. Promoții noi") la cea de-a doua importantă antologie de proză scurtă întocmită de critic, Nuvela şi povestirea românească în deceniul opt (Editura Eminescu, 1983), apoi în articolele consacrate prozelor lui Constantin Novac (1983), Mircea Nedelciu (1984) şi, ulterior, schițelor şi povestirilor lui Bedros Horasangian, Ioan Lăcustă, Alexandru Vlad şi Ioan Groşan. Or, cum tot în aceşti ani Regman şi-a exprimat satisfacțiile pe care i le-au produs cărți precum Areal-ul lui Şerban Foarță, La cea mai înaltă ficțiune, al doilea volum al lui Florin Iaru, şi Totul, al lui Mircea Cărtărescu, în cronici ce nu vor fi incluse decât în primul volum al criticului apărut după decembrie '89 (Nu numai despre critici), ne putem da seama că preocupările sale în direcția tinerilor autori au fost în realitate, în ultimul deceniu comunist, mult mai consistente.

„Expansivitatea fanteziei" generației optzeciştilor, „harnică în a încuscri neaşteptat cuvinte-obiecte", „experimentările şi încrucişările lor de tot felul" (li se atrage însă atenția prozatorilor la căderea în „răsfăț compozițional" , la „jocul de-a «textul»", „de dragul de a inova «cu orice chip»"), apoi „buna dispoziție" a nouăzeciştilor, se vor socoti printre motivele pentru care Regman va căuta tot mai asiduu compania „generațiilor în blugi", ca să folosesc formula lui, după 1990. În chiar acest an, cronicarul Jurnalului literar condus de Nicolae Florescu, le dedică articole concentrate (erau citite şi la emisiunea radiofonică a cărei redactoare era Ileana Corbea) lui Florin Iaru, Mircea Cărtărescu, Ion Stratan şi Bedros Horasangian. Acestora se vor adăuga, între 1991 şi 1993, cele despre alți „ieşiți din indistinct", surprinşi în „momentul decolării, decisiv pentru probarea aptitudinilor proprii": Nichita Danilov, Marta Petreu, Alexandru Muşina, Iustin Panța, Magda Cârneci, Ion Mureşan (la unii va mai reveni, după obicei, odată cu publicarea de către ei a noi cărți, ajutând la „cristalizarea individualității" lor). Continuând consecvent pe această linie, Cornel Regman completează astfel un tablou cu optzeciști şi nouăzeciști plin de relevanță. Cronicilor despre Emil Hurezeanu, Ioan Vieru şi Ioan Es. Pop le vor urma cele despre Traian T. Coşovei, Mircea Petean, Dan Damaschin, Liviu Ioan Stoiciu, o incursiune fiind făcută şi prin noua poezie basarabeană. Incluse grupat în volumul următor al criticului, din 1997, ele capătă o asemenea pondere – o bună treime din carte – încât Regman nu va ezita să le „salte" în însuşi titlul afişat: Dinspre „Cercul Literar" spre „Optzeciști". În fine, Ultime explorări critice, volum publicat postum, în 2000, dacă reflectă preocupările criticului în mai multe direcții, una dintre acestea – cu o echilibrare a balanței între poeți şi prozatori – rămâne cea legată de recent apărutele cărți ale unor autori ai zilei precum Nicolae Ionel, Nicolae Prelipceanu, Ioana Crăciunescu, Marta Petreu, Ioan Flora, George Vulturescu, Constantin Novac, Horia Gârbea, Răzvan Petrescu, Dan Stanca, Ioana Drăgan şi Daniel Bănulescu.

Serveşte această incursiune în diacronie şi pentru a pune în evidență una dintre utilitățile actualei cărți: cea de a fi recuperatoare. Căci ea strânge la un loc, cum am văzut, ceea ce un cititor ar găsi răspândit în nici mai mult nici mai puțin decât şapte volume semnate de Cornel Regman (mai ales că unele dintre aceste cărți, din varii motive, nici măcar nu respectă ordinea apariției în presa literară a articolelor). Astfel adunate, ele pot da seama nu numai despre justețea şi savoarea expertizei (titlul prefeței, semnate de Gheorghe Grigurcu, e, de altfel, „Luciditate & umor"!), dar furnizează şi o imagine coerentă, din care nu absentează ideile sintetice privitoare la mişcările petrecute în poezia şi în proza românească de-a lungul ultimului sfert de secol XX. Cum are loc acest lucru o explică bine Nicolae Manolescu atunci când notează că pe Regman „îl interesează nu numai o carte sau alta, un autor sau altul, dar şi ce se întâmplă în genere în şi cu literatura momentului, ce o frământă şi încotro se îndreaptă".

Astăzi, majoritatea celor cărora, într-o primă perioadă a creației lor (cam la a doua carte, dar la unii cu ocazia celei de-a şasea sau de-a şaptea apariții!), Cornel Regman le-a consacrat pagini atente – se observă, în unele cazuri, o adevărată acompaniere a evoluției scrisului lor – sunt nume importante de scriitori, care au realizat o operă. Chiar dacă o seamă de creatori au dispărut prematur, aceştia şi-au asigurat un loc în hronicul literaturii contemporane: îi putem aminti pe Nedelciu, Lăcustă, Stratan, Flora, Panța, Muşina, Crăciun, Traian T. Coşovei şi Alexandru Vlad. Cititorii lor, profesioniști sau nu, vor putea găsi („va deveni pasionant să se afle cum scriau la începuturile lor", prevede Regman într-un loc), în această nouă carte – nu altfel decât în Scriitori contemporani ai celuilalt important critic cerchist, I. Negoițescu, – o seamă de judecăți autorizate în care răzbate aerul unei istorii vii a literelor contemporane. O sugerează însuşi criticul, într-un interviu din 1988: „...interesul arătat de mine literaturii viabile in statu nascendi [...] n-a făcut din mine o ursitoare linguşitoare (din speța prezicătoarelor sistematic favorabile, ce-şi schimbă doar periodic obiectul); mă văd mai degrabă un exponent al acelei instanțe care-i cuprinde şi pe cei mai exigenți cititori, interesate – aş spune: eugenic – de starea de sănătate a... pruncului. Mai mult precaut decât avântat, respectuos totuşi cu orice înzestrare nativă şi chiar capabil de emoțiile admirației, nu cred – după toate – să fi comis injustiții flagrante, radicale în subestimare."

Din dorința de a oferi lectorilor o viziune cât mai rotundă şi mai nuanțată asupra opțiunilor criticului, am inclus în ultima parte fragmente din interviuri la care acesta a răspuns, de-a lungul anilor, referitoare la literatura de după '70. Aceste prețioase confesiuni sunt completate de fişele (inedite, în româneşte) acelora dintre ei pe care Cornel Regman le-a întocmit între anii 1989 şi 1995 pentru Enciclopedia Literaturii Universale (Világirodalmi lexikon) publicată de editura Academiei budapestane (Ultimul volum, 19, care cuprinde contribuțiile criticului român, a apărut în 1996. De notat că a fost o întreprindere de pionierat, articolele sale fiind anterioare Dicționarului scriitorilor români.) Sunt pagini care, punând în lumină implicit şi o scară de valori, e de aşteptat să sporească regretul a nu puțini admiratori ai scrisului lui Regman că acesta nu s-a simțit atras de realizarea unei istorii a literaturii române contemporane.

stefan 32:Layout 2 04/06/2015 05:41 PM Page 10

"Copiii au talent" la Seleuş

Să fii copil e un lucru serios, nimic pe lume nu e mai frumos! Nici un minut nu stai pe loc, poţi să zâmbeşti şi ai noroc.

Pentru a aduce veselia minunatei zile de "1 Iunie, Ziua Internaţională a Copilului", elevii Şcolii Gimnaziale "Cornel Regman" Daneş-Structura Seleuş, au participat la a doua ediţie a concursului "Copiii au talent! ". Într-un cadru festiv, elevii tuturor claselor au pregătit diferite momente artistice: dans modern, piese de teatru, poezii, cântece şi bancuri.

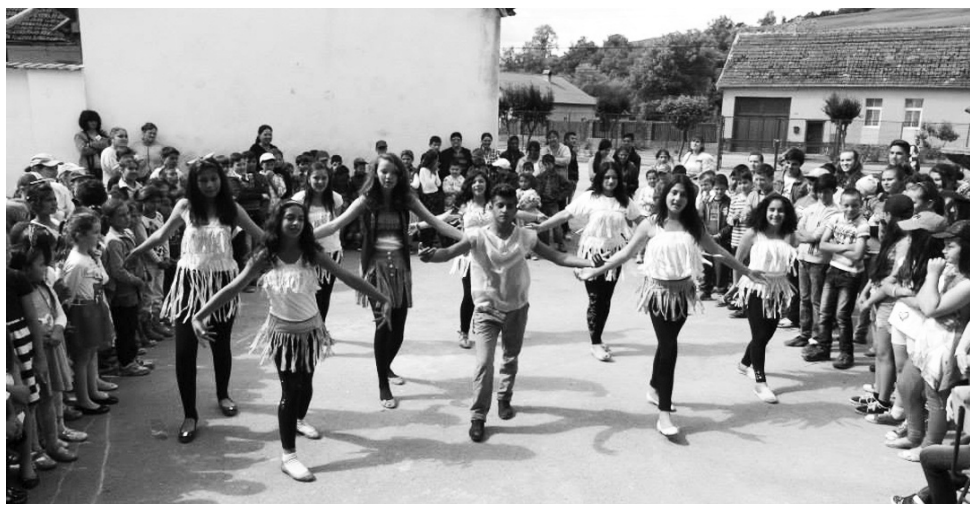

La finalul concursului elevii au fost premiaţi, primind fiecare moment artistic câte o diplomă, aplauze şi mulţumiri din partea profesorilor şi a juriului.

Andreea Neag

Semnal de alarmă către

FC Construccion Barcelona, Sucursala Bucureşti

În urmă cu ceva timp, stând la barierea Daneş-Seleuş, m-am enervat la culme pentru faptul că, firma care prestează lucrări pentru reabilitarea liniei de cale ferată Braşov-Simeria, componentă a coridorului IV Pan-European-pentru circulaţia trenurilor cu viteză maximă de 160 km/h-tronson Sighişoara-Coşlariu, a creat probleme pe drumul comunal DC 58 Daneş-Seleuş. Pe porţiunea de drum, situată între trecerea de pasaj de cale ferată şi imobilul aflat la numărul administrativ 183 (în curbă), s-a blocat un sens de mers, s-au asupat şanţurile, ceea ce a condus la imposibilitatea scurgerii apelor. De asemenea, traficul rutier era grav afectat iar în zonă, în perioada ploilor, era o mizerie de nedescris. Am stat apoi la barieră minute întregi, în timp ce unii muncitori lucrau iar mai mulţi aşa zişi „şefi şi şefuleţi" comentau, o lungeau, discutau sau poate „filosofau"! Aşa cum, din nefericire, se întâmplă cam des pe la noi. L-am întrebat cumsecade pe un aşa-zis „şef" despre problema cu şanţul iar el mi-a răspuns cu greaţă: *„-Nu este prevăzut în proiect!"*. Simplu şi la obiect, când, înainte, acolo era şanţ. *„-Păi, cum nu este prevăzut în proiect, d-le dragă?"*. *„-Uite-aşa!"*. „Ţac-pac" şi gata …, cu un mare „tupeu de Ferentari"! M-am supărat, m-am enervat şi am tăcut fără replică. Aşa suntem noi, românii, „tăcem când spunem ce ne doare". Mai apoi, să aflu că de la Primăria Daneş s-au făcut nenumărate adrese cu avertismente către firma respectivă şi către CFR şi Minister. Tot degeaba! Citez dintr-o adresă transmisă firmei din partea autorităţilor locale: *„Menţionăm că autoritatea locală are avertismente clare din partea cetăţenilor din zonă, care, ameninţă cu blocarea drumului, la momentul în care fluxul lucrărilor va fi mai mare, lucru nedorit nici de noi şi credem că nici de dvs!"*. În cazul nesoluţionării problemei, vom merge mai departe, utilizând toate mijloacele legale de luptă! Doamne-ajută!

Ştefan Costea

PS: *„-Ăştia ne-au luat şi şanţurile, măăi… !"*

Călugărul alcoolic

Trăia odată în Muntele Athos un călugăr, care locuia în Karyes. El bea şi se îmbăta în fiecare zi, scandalizând pelerinii.

În cele din urmă a murit, iar acest lucru i-a uşurat pe o parte dintre credincioşi, ei mergând şi spunându-i încântaţi părintelui Paisie Aghioritul că s-a rezolvat în cele din urmă această problemă uriaşă. Părintele Paisie le-a răspuns că şi el ştia despre moartea călugărului, după ce a văzut un batalion întreg de îngeri care au venit să ridice sufletul acestuia. Pelerinii au fost uimiţi, iar unii au protestat şi au încercat să-i explice mai bine părintelui, gândindu-se că bătrânul nu a înţeles.

Stareţul Paisie le-a explicat: „Acest călugăr s-a născut în Asia Mică, la scurt timp înainte de distrugerea de către turci, atunci când au adunat toţi băieţii. Deci, ca să nu-l ia de la părinţii lui, ei îl luau cu ei la seceriş, şi astfel pentru a nu plânge, au pus raki (rachiu) în laptele lui pentru ca el să doarmă. Prin urmare, el a crescut şi a ajuns un alcoolic. Acolo el a găsit un bătrân care i-a declarat că a fost şi el alcoolic. Bătrânul i-a spus să facă metanii şi rugăciuni în fiecare noapte şi s-o implore pe Maica Domnului să-l ajute să taie câte un pahar de băutură.

După un an, cu pocăinţă şi luptă, a reuşit să ajungă de la 20 de pahare de băutura la 19

pahare. Lupta a continuat pe parcursul anilor şi a ajuns la 2-3 pahare, cu care el tot se îmbată.

Lumea a văzut un călugăr alcoolic care scandaliza pelerinii, dar Dumnezeu a văzut un luptător, care a dus o bătălie lungă cu patima să. Fără să cunoaştem ce fiecare încearcă să facă şi ceea ce vrea să facă, ce drept avem noi să judecăm efortul său?

sursa pemptousia.ro

stefan 32:Layout 2 04/06/2015 02:41 PM Page 11

GAL Dealurile Tarnavelor lansează concursul de fotografie cu tema „Prinde sigla LEADER”

Concursul este deschis în perioada 06 aprilie – 17 iulie 2015 și se adresează persoanelor cu vârsta peste 12 ani.

Calendarul competiției și condiții de participare:

1. 17 iulie 2015 – termenul limită pentru transmiterea fotografiilor

• Fotografiile vor fi trimise electronic, la adresa de email dealuriletarnavelor@yahoo.com;

Fiecare fotografie trebuie să aibă rezoluție de min. 150 dpi .

- Fișierul fiecărei fotografii va fi identificat astfel: Localitate _ Nume_ Prenume_ Titlu.jpeg (ex: Apold_Ionescu_Gheorghe_tractorLEADER.jpeg)

- În mesajul trimis, participanții vor menționa numele complet și vor furniza date de contact (email si nr.de telefon)

• Un participant poate trimite oricâte fotografii consideră, dacă acestea corespund condițiilor de participare

IMPORTANT: Vor fi acceptate în competiție doar fotografii realizate în una din comunele membre GAL Dealurile Târnavelor, respectiv: Albești, Apold, Daneș, Nadeș, Saschiz și Vînători – județul Mureș, Biertan și Laslea – județul Sibiu

Participarea la concurs, prin trimiterea fișierelor la adresa de email a competiției, implică automat acceptul ca fotografiile respective să poată fi utilizate de GAL Dealurile Târnavelor în cadrul publicațiilor, afișărilor on-line, precum și pe orice alt suport în cadrul evenimentelor și/sau activităților pe care GAL DT le realizează.

Fotografiile trebuie să fie originale, să nu fi fost publicate anterior în alte medii de informare și să nu fi fost premiate în cadrul altor competiții de fotografie. Prin participarea la concurs, autorii își asumă respectarea condițiilor menționate anterior!

2. 20 – 31 iulie 2015, ora 16:00 - fotografiile vor fi postate pe pagina de Facebook a GAL Dealurile Târnavelor si pot fi votate prin “like”. In functie de numarul de voturi/like-uri se vor acorda premiile I, II si III.

3. 31 iulie 2015- Anunțarea rezultatelor

PREMII:

-LOCUL I – Aparat foto

-LOCUL II– Tricou inscripționat cu GAL Dealurile Târnavelor

-LOCUL III – Memory stick

Notă: toți participanții vor primi cât un set de materiale de informare privind implementarea Strategiei de Dezvoltare Locală a

GAL Dealurile Târnavelor.

GAL Dealurile Târnavelor va selecta trei fotografii pentru a fi expuse la activitatile/evenimentele organizate.

Fotografiile vor fi postate, de asemenea, pe website-ul www.tarnava-mare.ro

Organizator: Asociația GAL Dealurile Târnavelor

Sediu: Loc. Saschiz, jud. Mureș

Telefoane utile

Poliția Daneș-
0265 762155(fix); 0730 188809 (mobil)
Primăria Comunei Daneș
-0265 762112
Grădinița Daneș
-0625 762298
Școala Gimnazială ”Cornel Regman” Daneș
-0265 762250
Școala Gimnazială Seleuș
-0265 762150
Școala Criș
-0265 713 405
Informații CFR
-0265 771886
Farmacia Daneș
-0265 762041
Dispensar Uman Daneș
-0265 762027
Poșta Daneș
-0265 761866
Notar Public Daneș
-0740 503932
Vulcanizare Daneș (Mija Gheorghe)-
0265 761963
Atelier Mecanic Daneș (Onea Mihai)-
0743 828294
Pizzeria Daneș
-0748 538223
Hotel Dracula
-0265 772211
Hotel Denis
-0265 762299
Autogara Sighișoara
-0265 771260
Apel de urgență
-112(poliție, salvare, pompieri)
Protecția Consumatorilor
- info consumator -
-0800 080 999- telefon gratuit din rețeaua Romtelecom
(Telefon Târgu-Mureș: 0265/254.625)

MICA PUBLICITATE

IMOBILIARE

VÂND urgent apartament cu 2 camere, cu centrală termică, izolat exterior, balcon închis cu termopan, garaj, grădină mare și anexe, situat în loc. Daneş. Preț 17.500 euro, negociabil. Tel. 0729849443 și 0745416604.

VÂND pământ intravilan cu suprafața de 1.100 m^2, situat în loc. Daneș, nr. 189, str. SMA-lui. Informații la tel. 0757309282. Preț negociabil.

CUMPĂR teren agricol sau pășune, minim 1 ha, între Daneș și Criș. Telefon: 0744203801

VÎND apartament în Daneș, str. Gării, ap. 3, jud. Mureș. Preț negociabil. Apartamentul este proaspăt renovat, semidecomandat, confort II. Relații la telefon: 0749816275.

VÎND casă în Daneș cu 4 camere, baie, bucătărie, camară și alte dependințe. Preț negociabil. Informații la telefon 0749819322.

Cumpăr 2 hectare teren arabil extravilan în Daneș, pe Valea Crișului, km 3-4, de preferat un singur lot sau loturi apropiate. Informații la telefon 0265762035.

VÂND casă în Seleuș, nr. 454 . Tel: 0766-639.823.

VÂND pamânt intravilan în Daneș. Informații la telefon: 0745-622.880

VÂND teren extravilan în Daneș. Tel: 0753-681082.

VÂND 8.800 mp teren la Podul Vechi la E60, 2.900 mp sub Hula Daneș și 5.800 mp în Șercheș. Tel: 0743-037252.

CUMPĂR teren arabil, în Daneș sau Seleuș. Tel.: 0762-918499.

VÂND teren extravilan, 13.000 mp, întabulat cu C.F., zona Hula Daneș. Preț negociabil. Tel.: 0757-325889.

VÂNZĂRI DIVERSE

VÂND rochie de mireasă SOTTERO AND MIDGLEY, „Tip Sirenă”, mărimea 36, preț 1.000 lei. Informații la tel: 0752071307

ÎNCHIRIEZ schelă metalică pentru lucrări construcții sau termoizolări, import Italia, picioare reglabile. Executăm lucrări termoizolații, 53 lei/mp. Tel: 0752-978625.

AGENT AUTORIZAT DE ASIGURĂRI - BICHIŞ LUCIA, vă oferă servicii complete de asigurare şi reasigurare: asigurări auto RCA, CASCO, asigurări de LOCUINȚĂ, asigurări de călătorie, asigurări mărfuri CMR, asigurări animale şi albine, asigurări culturi agricole, asigurări de RĂSPUNDERE CIVILĂ profesională, asigurări medicale MALPRAXIS, asi-gurare privată de SĂNĂTATE, etc. Informații la tel. 0749 819322, Daneş.

-Ofer calculator Pentium 4+, Monitor LCD pentru cupon Euro 200. Informații la telefon: 0742-084.587.

-VÂND Laptop şi monitor LCD la prețuri negociabile. Telefon: 0742-084.587.

Întreprinderea Individuală Gavrilă Ionela a deschis
MAGAZIN DE FURAJE
în loc. Daneș, nr. 443, după Școală. Comercializăm furaje concentrate, premixuri, înlocuitori lapte, aditivi furajeri, semințe, tărâțe, porumb, grâu, calciu furajer, ș.a.
VĂ AŞTEPTĂM CU PREȚURI PROMOȚIONALE.
Informații și comenzi la tel. 0265762067 și 0755526212

stefan 32:Layout 2 04/06/2015 03:04 PM Page 12

Hai la horă-n sat!
de hramul Bisericii „Învierea Domnului" din Criş

„Popoarele îşi propagă fiinţa prin mijlocirea generaţiilor trecătoare. Generaţiile trec, dar fiinţa neamului rămâne. Însă la scara vreunei generaţii există riscul neasumării neamului, al unei atât de slăbite conştiinţe de neam, încât pe durata secvenţei sale istorice neamul îşi pierde cu totul consistenţa şi puterea spirituală. Acea generaţie a venit pe lume deja îmbătrânită şi a rămas aşa, îmbătrânind, pe durata trecerii ei, neamul însuşi.

*Şi atunci ne putem întreba, daca nu cumva si popoarele vegetează, în atari perioade, la scara unor asemenea generaţii, trecând prin timp străine de fiinţa lor, insensibile la „duhul", la sufletul lor, ca popoare ?"*1

În baia de lumină a Sfintelor Paşti, când nici un suflet de creştin nu mai este mort în groapa întristării, s-a întins hora sătească sub petecul de cer senin al Crişului. Pentru că *„aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul ca să ne bucurăm şi să ne veselim întru ea"*, cu mici şi mari ne-am îndreptat spre bătătura din faţa sălii bisericii pentru a ne împărtăşi unii altora bucuria prelinsă din cer în suflete, ca semn al regenerării puterilor creatoare şi daruri primite duse la împlinire. Fiecare sătean, cum a înţeles şi a participat după puterile sale la desfăşurarea veşniciei în istorie, s-a înscris în surâsul neamului românesc ce a răzbit peste veacuri prin nevoi şi biruinţe, prinzându-se de mâini cu semenul său, vieţuitor pe aceleaşi plaiuri şi cu care îşi împarte vatra, hotarele, ulicele şi timpul pe care şi prin care trăieşte sub soare. După slujirea Sfintei Liturghii cu cerurile deschise, prin care mulţumirea încărcată de recunoştinţă a poporului lui Dumnezeu s-a ridicat ca Jertfă bine primită dinaintea scaunului slavei dumnezeieşti şi s-a pogorât harul Sfântului Duh, creştinii din Criş s-au înfrăţit într-un joc cuminte, nepătimaş, plin de voioşie, încercând să recupereze din iradierea frumosului de altădată. *„Cea mai teribilă ameninţare este cea direcţionată contra proprietăţii identitare a indivizilor şi a popoarelor însele. Modernitatea a declanşat un masiv proces de desproprietărire identitară ceea ce agravează criza mondială actuală."*2

Chipurile înseninate ale bătrânilor aşezaţi pe lavice împrejurul bătăturii, de pe care se poate citi dârzenia şi demnitatea românului, au fost inspirative pentru feciorii şi fetele ce s-au prins în joc. Încărcătura momentului îţi dădea uşor convingerea că, deşi prezente doar pentru o zi şi doar pe o palmă de pământ, *"manifestările creatoare în sânul popoarelor sunt o dovadă care ne spune că Dumnezeu păstrează perpetuu în lume mila faţă de popoare, că darul său nu e retras niciodată popoarelor care au darul acesta activ sau virtualizat, ca latenţă sufletească, deci ca sumă de protovirtuţi, de preînclinaţii spre bine, spre fapta cea bună, spre dreptate, ca tânjire după adevăr şi dreptate....*

*Doar popoarele poartă în mediul lor sufletesc, prin latenţele difuze, şansa energiilor înnoitoare ceea ce şi explică faptul că popoarele găsesc uşor calea spre Dumnezeu, chiar atunci când sunt lipsite de şcoli speciale în acest sens"*3 Ce cale poate fi mai potrivită de a te apropia de Viaţă decât viaţa înăşi ? Viaţa omului în autenticul ei, nu poate fi definită, ci trăită. Cum un prunc nu-şi poate explica mecanismul de producere al laptelui matern în sânul mamei, dar se înfruptă din această bunătate, nici omul nu poate înţelege geneza forţei de viaţă, dar se împărtăşeşte din belşug cu ea şi participă la derularea ei cu toate fibrele sale. Chiar are obligaţia de a trăi intens şi de a rodi ca ogorul în plină vară. Fără a schematiza în explicaţii aride ceea ce se (mai) trăieşte în satul românesc nădăjduim să ajungem să ne înscriem pe orbita însorită a neamului românesc şi " pe durata secvenţei istorice a neamului" pe care o trăim, acesta să nu-şi piardă cu totul „consistenţa şi puterea spirituală" prin noi.

Paroh
Pr. Marius Moldovan

1. Prof. Univ. Dr. Ilie Bădescu. 2. Idem. 3. Idem